

den samme Produktionspris som i de Lande, der ligger Syd for os; og hvis denne stærke Konkurrence Syd fra fremdeles opretholdes, vil det betyde, at Produktionen af mangfoldige af disse Ting ganske gaar i Staa, og det vil samtidig betyde en forøget Arbejdsløshed indenfor Gartneriet og Havebruget.

Jeg skal nævne et enkelt Forhold for at vise, hvor forøget Indførselen har været i de senere Aar her til Landet. Der blev i 1913 indført 84 t Æbler Syd fra, men i 1922 1 547 t, og det var dog et Aar, hvor der ikke var Misvækst herhjemme, hvor der ikke var Mangel, men Overflod af Æbler, og Frugten kunde sælges til meget lav Pris. I det Aar indførtes der 20 Gange mere end i Aaret 1913. Og hvad der gælder for Æblernes Vedkommende, gælder i lige saa høj Grad for de afskaarne Blomster og for Druer og Ferskner og adskillige andre Ting. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Finansminister og til dem, som faar med Udvalgsbehandlingen at gøre, at det maa blive alvorligt overvejet, om der ikke er gyldig Grund til at medtage disse Ting. Det vil betyde en ret stor Indtægt for Statskassen, og det vil betyde — og det er nok saa vigtigt for mig —, at Gartneri- og Havebrug kan opretholdes i det Omfang, hvori det i Øjeblikket findes, og vedblivende kan beskæftige den Arbejdsstyrke, der i Øjeblikket har Arbejde ved dette Fag. Det forekommer mig, at de to Ting: at skaffe Penge i Statskassen og at skaffe Arbejde til Arbejdere, er noget, vi har god Grund til at virke for her i Rigsdagen. Jeg vil haabe, at det skal lykkes til anden Behandling at faa stillet Ændringsforslag i den af mig her paapegede Retning foruden de Ændringsforslag, som den højtærede Finansminister har stillet i Udsigt.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen kom ind paa Luksusskatten og sagde, at naar Byerne maaske blev ramt haardere end Landet, var det, fordi der bruges mere Luksus i Byerne end paa Landet, Levefoden — mente han — var højere i Byerne end ude paa Landet. Jeg tror ikke, dette Udtryk er rigtigt. Levefoden i Byerne er en anden end den ude paa Landet, men jeg tror ikke, man kan sige, at den er højere. Ude paa Landet har man — jeg har tidligere gjort opmærksom paa det — saa mange Fordele: den klare Kilde, den rene Luft og mange andre gode Sager i denne Verden. Der trænger man, naar Landbolivet former sig sundt, ikke

saa meget til de Stimulanser af mere eller mindre uskyldig Art, som hele det nervøse Liv i Byerne, i hvert Fald i Storstederne, fører med sig. Det er klart, at der er en lille bitte Top af Overklassen her i København f. Eks., der navnlig i de senere Aar, det vil sige i Højkonjunkturaarene, har udfoldet en fuldkommen sindssvag Luksus, hvortil der ikke findes noget tilsvarende ude paa Landet. Paa den anden Side har Herregaardslivet, en Tid lang Præstegaardslivet, været meget rigt ogsaa i materiel Henseende. Men tag Befolkningen i Almindelighed i Byerne, særlig i København, alle de store, brede Lag — gaa ud i Vesterbros Sidegader eller i Nørrebros Stenørken og se, hvordan Livet former sig der. Man kan paa ingen Maade sige, at Levefoden for denne Befolkning er højere end gennemgaaende ude paa Landet. Men Livet former sig anderledes, Levefoden er af en anden Art.

Og hvad er saa Luksus? Ja, her beskatter man nogle billige Cigarer meget højt. Lad mig tage dette Eksempel, den billige Cigar, og sammenstille den med Kaffe. Den billige Cigar, altsaa tillige den lette Cigar, en Cigar, som netop, fordi den er billig, er let, meget lidt nikotinholdig i Almindelighed. Det er ikke en ægte Havanaer af dem, som slaar en Mand ihjel, naar han ikke er vant til den og ikke ryger den paa det rigtige Tidspunkt efter en bedre Middag til Likøren og alt, hvad dertil hører, hvorved den bliver nogenlunde uskadelig. Nej, saadan en let Cigar indeholder meget lidt Nikotin, og det er et stort Spørgsmaal, om det at ryge en saadan Cigar efter hvert Maaltid, altsaa saadanne tre billige Cigarer daglig, er en større Luksus end at drikke 10 Kopper stærk Kaffe om Dagen. Det er et meget stort Spørgsmaal. Rent hygiejnisk, for Hovedet, men i hvert Fald for Maven, vil jeg absolut holde paa, at tre lette Cigarer, en efter hvert Maaltid, om Dagen er betydeligt at foretrække for 10 Kopper stærk Kaffe. Denne billige Cigar beskatter man, men den stærke Kaffe lader man ubeskattet. Nu misforstaa man mig ikke — jeg sagde tydelig nok, forrige Gang jeg havde Ordet, jeg ønsker netop ikke denne Luksusbeskatning overført paa Kaffen. Tværtimod. Men derfor er jeg ogsaa bange for Beskatning af Pilsneren og den billige Cigar; for den fører let videre. Jeg vil mene, at man lever bedre paa Landet end i Byerne. Bedre kan man tage i moralsk Forstand, det har jeg ikke noget imod, men ogsaa i ganske materiel Forstand. Gennemgaaende